

5% получили разрешение на внедрение с ограничением области применения, 24% материалов требуют применения СИЗ, 6% необрастающих лакокрасочных материалов получили отрицательную в гигиеническом плане оценку.

ДІЯ ХЛОРИДІВ МЕТАЛІВ НА ФУНКЦІОНАЛЬНУ АКТИВНІСТЬ НИРОК

Пішак В.П., Висоцька В.Г.*, Булик Р.Є.
*Буковинський державний медичний університет,
м. Чернівці, Україна*

Хлориди металів, як екопатогенний чинник зовнішнього середовища, мають токсичну дію на організм, особливо при комбінованій дії. Під впливом хлоридів металів змінюються ферментні системи крові і тканин багатьох органів, зокрема, нирок, за рахунок тілових груп, які відіграють важливу роль у біохімічній організації ниркових функцій. Хлориди металів викликають ураження нирок, що призводять до порушень екскреторної, осмо- та іонорегулювальної функцій нирок, а також спричиняють розвиток видільного й системного ацидозу. Водночас, біохімічні механізми пошкодження нирок при екзогенних інтоксикаціях хлоридами металів вивчено недостатньо.

Метою роботи було дослідити вплив хлоридів алюмінію та свинцю на функції нирок. Експерименти проведено на 58 статевозрілих самцях білих щурів масою 0,18-0,20 кг в умовах індукованого діурезу, які отримували внутрішньошлунково мінімальні дози (DL_{min}) хлористих сполук алюмінію ($AlCl_3$) — 200 мг/кг та свинцю ($PbCl_2$) — 50 мг/кг щоденно протягом 14 днів.

Отримані дані на фоні екзогенної інтоксикації алюмінію та свинцю показали, що змінена величина діурезу супроводжується зниженням швидкості клубочкової фільтрації і одночасно спостерігається зниження каналцевої реабсорбції води. Хлориди алюмінію і свинцю збільшують рівень дієвих кон'югатів у кортикальній тканині нирок, малонового альдегіду при зниженні активності супероксиддисмутази за тенденцією до зменшення активності каталази і глутатіонпероксидази. Біохімічні механізми нефротоксичної дії солей металів активуються внаслідок блокади SH-груп тілових ферментів проксимального відділу нефрона, що веде до зменшення проксимального транспорту іонів натрію, збільшення внутрішньониркової генерації ангіотензину II, ішемії кіркової речовини нирок, накопичення в нирковій тканині аденозину, зниження антирадикального захисту, відновлення активних форм кисню, каскадної активації ліпопероксидації, вторинного пошкодження нефроцитів.

Таким чином, на фоні екзогенної нефротоксичної дії хлоридів металів спостерігається

взаємозв'язок між ступенем пошкодження функції нирок, вмістом у кортикальній тканині продуктів ПОЛ та зниженням активності ферментів антирадикального захисту, що, в свою чергу, призводить до змін функціонального стану нирок.

ТОКСИКОЛОГО-ГІГІЄНИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДЕЯКИХ ДЕЗІНФЕКУЮЧИХ ЗАСОБІВ

Галушка О.І., Галушка С.І.
*Національний медичний університет
імені Данила Галицького, м. Львів, Україна*

У сучасних умовах ведення тваринництва на промисловій основі з метою недопущення інфекційних, інвазійних, антропонозних хвороб, важливе місце займає дезінфекція. Дезінфекція має вирішальне значення в неспецифічній профілактиці захворювань сільськогосподарських тварин та птиці.

Об'єктами досліджень були дезінфекуючі препарати "Біоконтакт", "Біолюфт", "Йодезоль" виробництва ТОВ "Біохем ЛТД" (м. Київ). Препарати призначені для проведення профілактичної та вимушеної аерозольної дезінфекції об'єктів, що підлягають ветеринарному нагляду (птахівничі і тваринницькі /звірино-пушні включно/).

При інгаляційному поступленні препарати викликають подразнення верхніх дихальних шляхів.

При пероральному введенні ЛД₅₀ засобу дезінфікуючого "Біолюфт" для білих щурів складає 1900 мг/кг, для білих мишей — 970 мг/кг; засобу "Біоконтакт" — для білих щурів — 1800 мг/кг, для білих мишей — 830 мг/кг; засобу "Йодезоль" для білих мишей та щурів — більше 6000 мг/кг.

Після занурювання хвостів білих мишей в нативні препарати у тварин спостерігалась рухова активність та симптоми подразнюючої дії. Зі сторони шкірних покривів після 1-3-кратного занурювання відмічались некротичні явища.

Внесення 1 краплі всіх засобів в кон'юнктивальний мішок ока кролів викликало різко виражену пошкоджуючу дію: гіперемія — 3 бали, виділення — 3 бали, набряк — 4 бали (згідно класифікації А. Majda і Chrusaielska).

Компоненти, що входять до складу дезінфікуючих засобів "Біолюфт" та "Йодезоль" не володіють сенсibiliзуючими властивостями. Глюксаль, глутаровий альдегід та полігексаметиленгуанідін гідрохлорид, які входять до складу дезінфікуючого засобу "Біоконтакт", виявляють сенсibiliзуючі властивості.

При використанні препаратів необхідно використовувати засоби індивідуального захисту органів дихання, шкіри та очей у відповідності з ГОСТ 12.4.011-89.